

รัฐบาลประกาศนโยบายปรับเป้า Net zero เร็วขึ้น 15 ปี : จุดเปลี่ยนครั้งใหญ่ เขย่าอนาคต อุตสาหกรรมไทย

1 ตุลาคม 2025

รัฐบาลประกาศนโยบายปรับเป้า Net zero เร็วขึ้น 15 ปี : จุดเปลี่ยนครั้งใหญ่ เขย่าอนาคตอุตสาหกรรมไทย

KEY SUMMARY

วันที่ 29 กันยายน 2025 รัฐบาลนายฯ อนุทิน ประกาศนโยบายใหม่ให้ไทยบรรลุเป้า Net zero เร็วขึ้น 15 ปี จากเดิมปี 2065 เป็นปี 2050 โดยในการแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อที่ประชุมรัฐสภา นายกรัฐมนตรีได้ประกาศนโยบายผลักดันประเทศไทยสู่สังคมคาร์บอนต่ำ ผ่านการตั้งเป้าให้ไทยบรรลุการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิให้เป็นศูนย์ (Net zero) ภายในปี 2050 จากเดิมที่จะบรรลุในปี 2065 ซึ่งนโยบายดังกล่าวถือเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในเชิงนโยบายด้านสภาพภูมิอากาศของไทย นับตั้งแต่ได้มีการตั้งเป้าหมาย Net zero อย่างเป็นทางการกับประชาคมโลกในปี 2021 โดยการปรับเป้า Net zero ให้เร็วขึ้นกว่าเดิม 15 ปีนี้ นับเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่จะเขย่าอนาคตของภาคอุตสาหกรรมไทย เนื่องจากภาครัฐของไทยส่งสัญญาณชัดเจนว่า “การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกไม่ใช่ทางเลือก แต่เป็นทางรอดของเศรษฐกิจไทยในโลกอนาคต”

การขยับเป้า Net zero เป็นปี 2050 ถือเป็นก้าวสำคัญที่จะช่วยให้อุตสาหกรรมไทยปรับตัวสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำได้เท่าทันโลก โดยหากไทยยังคงเป้าหมายเดิมไว้ในปี 2065 จะทำให้ไทยบรรลุ Net zero ช้ากว่า 111 ประเทศถึง 15 ปี และเสี่ยงหลุดจากวงจรการค้าโลกในอนาคต เนื่องจากประเทศและบริษัทต่าง ๆ ที่มีเป้า Net zero 2050 มีแนวโน้มที่จะเลือกซื้อสินค้าและบริการเฉพาะจากประเทศและบริษัทที่มีเป้าหมาย Net zero ไม่ช้าไปกว่าเป้าหมายที่ประเทศหรือบริษัทของตนเองกำหนดไว้ ดังนั้น การประกาศเป้าหมายใหม่เป็นปี 2050 ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอจากงานศึกษาของ SCB EIC ในปี 2024 จึงเป็นกุญแจสำคัญที่จะช่วยผลักดันให้ภาคเอกชนปรับตัวได้เท่าทันโลก เนื่องจากการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำจำเป็นต้องอาศัยแรงส่งจากภาครัฐอย่างจริงจังตลอดช่วงเวลา 25 ปีข้างหน้า ทั้งนี้แม้เป้าหมายใหม่จะถือเป็นความก้าวหน้า แต่ในระดับโลกไทยเพียงแค่ “กลับเข้าสู่มาตรฐานสากล” เช่นเดียวกับ ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป และเวียดนาม ที่ได้ประกาศ Net zero 2050 ไปก่อนแล้ว ซึ่งเป้าหมายใหม่นี้เป็นความท้าทายและปัจจัยสำคัญที่ผู้ประกอบการไทยต้องเร่งปรับตัว

Net zero 2050 จะทำให้มีทั้งกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีโอกาสเติบโตมากขึ้น และอุตสาหกรรมที่ต้องเร่งปรับตัวเพื่อรับมือกับแรงกดดันจากในประเทศที่เพิ่มขึ้น
นโยบาย Net zero 2050 จะทำให้อุตสาหกรรมที่ตอบโจทย์การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเติบโต
จากความต้องการใช้สินค้าและบริการที่จะเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็น 1) กลุ่มอุตสาหกรรมที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานของพลังงานหมุนเวียนและพลังงานสะอาด 2) กลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการยกระดับประสิทธิภาพการใช้พลังงาน 3) กลุ่มอุตสาหกรรมที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานของรถไฟฟ้า 4) กลุ่มอุตสาหกรรมจัดการของเสีย 5) กลุ่มอุตสาหกรรมวัสดุฐานชีวภาพ 6) กลุ่มอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงคาร์บอนต่ำ และ 7) กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีการดักจับและกักเก็บคาร์บอน **ในทางกลับกัน อุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงจะเผชิญแรงกดดันจากในประเทศเพิ่มขึ้น** โดยก่อนหน้านี้ ภาคธุรกิจไทยก็ต้องเผชิญแรงกดดันจากคู่ค้าในตลาดโลกที่ตั้งเป้าบรรลุ Net zero เร็วกว่าไทย 15 ปีอยู่แล้ว ซึ่งการประกาศเป้า Net zero 2050 ของรัฐบาล จะยิ่งเพิ่มแรงกดดันจากในประเทศผ่านมาตรการใหม่ ๆ ที่จะทยอยออกมา เช่น การเก็บภาษีคาร์บอน และการบังคับใช้ระบบซื้อขายสิทธิ

ในการปล่อยคาร์บอน ซึ่งมาตรการเหล่านี้จะเร่งให้อุตสาหกรรมที่ปล่อยคาร์บอนสูง เช่น น้ำมันและก๊าซ, โรงไฟฟ้าฟอสซิล, เหล็ก, ซีเมนต์, เคมีภัณฑ์ และรถยนต์น้ำมัน ต้องปรับตัวให้ทันภายในระยะเวลาเร็วขึ้น 15 ปี หากต้องการเติบโตต่อในเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ ซึ่งข่าวดีคือ หลาย ๆ บริษัทในไทยได้มีการตั้งเป้า Net zero 2050 บ้างแล้ว

ผู้ประกอบการต้องเริ่มลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการดำเนินธุรกิจอย่างจริงจัง พร้อมทั้งแสวงหาโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ จากเป้า Net zero 2050

แรงกดดันจากทั้งในและต่างประเทศ ส่งผลให้การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกกลายเป็นภารกิจที่หลีกเลี่ยงไม่ได้สำหรับธุรกิจที่ต้องการเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว โดยผู้ประกอบการสามารถเริ่มต้นได้ผ่าน 5 ขั้นตอนสำคัญ คือ 1) ประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กร 2) ตั้งเป้าหมายลดการปล่อยฯ ให้สอดคล้องกับแนวทางสากล 3) คัดเลือกเทคโนโลยีและกลยุทธ์ในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสม ทั้งด้านต้นทุนและความเป็นไปได้ 4) ดำเนินการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 5) ติดตามและรายงานผลอย่างโปร่งใส เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นอกจากนี้ ผู้ประกอบการควรใช้โอกาสนี้ในการขยายธุรกิจไปยังอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในยุคเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ เช่น เข้าร่วมในห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมพลังงานสะอาด เช่น EV หรือวัสดุชีวภาพ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากแหล่งทุนสีเขียว (Green finance) หรือแหล่งทุนเพื่อการเปลี่ยนผ่าน (Transition finance) เพื่อพัฒนาสินค้าและบริการใหม่ อาทิ สินค้าเกษตรคาร์บอนต่ำ หรือธุรกิจโรงแรมที่เน้นความยั่งยืน เป็นต้น

ในขณะเดียวกัน ภาครัฐต้องเร่งออกมาตรการสนับสนุนที่เป็นรูปธรรม เพื่อผลักดันให้ภาคธุรกิจและครัวเรือนปรับตัวลดการปล่อยคาร์บอน

โดยมาตรการที่ออกมาควรครอบคลุม 2 ด้านหลัก ได้แก่ (1) มาตรการสร้างแรงจูงใจ สำหรับผู้ที่มีศักยภาพแต่ยังไม่มีแรงจูงใจในการปรับตัว เช่น การเพิ่มเป้าหมายการรับซื้อพลังงานหมุนเวียน การลดการรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานฟอสซิล การให้เครดิตภาษีกับอุตสาหกรรมที่ใช้พลังงานสะอาด และ (2) มาตรการสนับสนุนกลุ่มเปราะบางที่ขาดทรัพยากร เช่น การให้ความรู้ การให้สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำสำหรับธุรกิจขนาดเล็ก หรือเงินช่วยเหลือให้ครัวเรือนรายได้น้อยปรับปรุงบ้านให้ประหยัดพลังงาน เป็นต้น ซึ่งการออกนโยบายที่ตอบโจทย์ความหลากหลายนี้ จะเป็นกุญแจสำคัญในการขับเคลื่อนประเทศสู่ Net zero อย่างแท้จริง

นโยบาย Net zero 2050 ไม่ใช่แค่เรื่องสิ่งแวดล้อม แต่คือเรื่องการอยู่รอดของอุตสาหกรรมไทยในเวทีโลก ธุรกิจที่ปรับตัวกันจะได้เปรียบ ส่วนธุรกิจที่ปรับตัวได้ช้าอาจถูกทิ้งไว้ข้างหลัง ดังนั้น ภาคธุรกิจต้องเริ่มลงมือและผสานการลดคาร์บอนเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์หลักตั้งแต่วันนี้

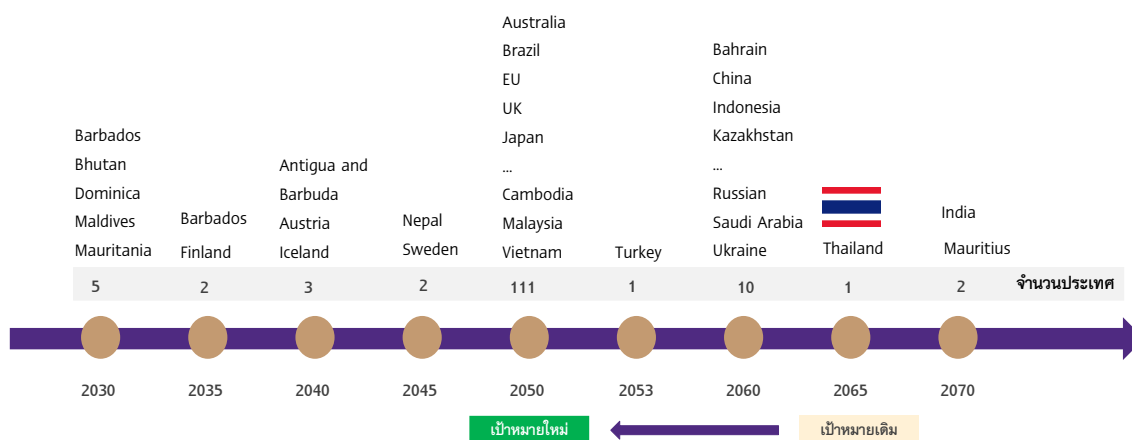
KEY POINTS

29 ก.ย. 2025 รัฐบาลนายฯ อุนกึน ประกาศนโยบายใหม่ให้ไทยบรรลุเป้า Net zero เร็วขึ้น 15 ปี จากเดิมปี 2065 เป็นปี 2050 โดยในการแถลงนโยบายของรัฐบาลต่อที่ประชุมรัฐสภา นายกรัฐมนตรีไทย ได้ประกาศนโยบายผลักดันประเทศไทยสู่สังคมคาร์บอนต่ำ เพื่อรับมือกับการค้าระหว่างประเทศ ด้วยการตั้งเป้าให้ไทยบรรลุการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิให้เป็นศูนย์ (Net zero) ภายในปี 2050 จากเดิมที่มีเป้าหมายจะบรรลุ Net zero ในปี 2065 ซึ่งนโยบายดังกล่าวถือเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในเชิงนโยบายด้านสภาพภูมิอากาศของไทย นับตั้งแต่ได้มีการตั้งเป้าหมาย Net zero อย่างเป็นทางการกับประชาคมโลกในปี 2021 โดยการปรับเป้า Net zero ให้เร็วขึ้นกว่าเดิม 15 ปีนี้ นับเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่จะเขย่าอนาคตของอุตสาหกรรมไทย เนื่องจากภาครัฐของไทยส่งสัญญาณชัดเจนว่า “การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกไม่ใช่ทางเลือก แต่เป็นทางรอดของเศรษฐกิจไทยในโลกอนาคต”

การตั้งเป้า Net zero เร็วขึ้น 15 ปี ของภาครัฐ จะช่วยสนับสนุนให้ภาคเอกชนไทยปรับตัวได้เท่ากับจังหวะก้าวของโลก โดยหากไทยยังคงเป้าหมายเดิมไว้ในปี 2065 จะทำให้ไทยบรรลุ Net zero ช้ากว่า 111 ประเทศถึง 15 ปี และเสี่ยงหลุดจากวงจรการค้าโลกในอนาคต เนื่องจากประเทศและบริษัทต่าง ๆ ที่มีเป้า Net zero 2050 มีแนวโน้มที่จะเลือกซื้อสินค้าและบริการเฉพาะจากประเทศและบริษัทที่มีเป้าหมาย Net zero ไม่ช้าไปกว่าเป้าหมายที่ประเทศหรือบริษัทของตนเองกำหนดไว้ ซึ่งนโยบาย Net zero 2050 ของรัฐบาลใหม่ ที่สอดคล้องกับข้อเสนอจากงานศึกษาของ SCB EIC ในปี 2024 (อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมจากบทความ SCB EIC In focus : [ก้าวต่อไปของอุตสาหกรรมไทย ในยุคฟื้นฟูความเชื่อมั่นการแก้ปัญหาโลกร้อน](#)) จะเป็นหนึ่งในกุญแจสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนการปรับตัวของภาคเอกชนไทยให้เท่าทันโลก เนื่องจากการมุ่งสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ จะต้องอาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่องไปอีกในช่วง 25 ปีข้างหน้า โดยภาคเอกชนเพียงลำพังจะไม่สามารถผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนผ่าน จนนำไปสู่ความสำเร็จได้ แต่ต้องอาศัยการสนับสนุนอย่างจริงจังจากภาครัฐ ทั้งนี้แม้เป้าหมายใหม่จะถือเป็นความก้าวหน้า แต่ในระดับโลก ไทยเพียงแค่ “กลับเข้าสู่มาตรฐานสากล” เช่นเดียวกับ ญี่ปุ่น, สหภาพยุโรป และเวียดนาม ที่ได้ประกาศเป้าหมาย Net zero 2050 ไปก่อนแล้ว (รูปที่ 1)

รูปที่ 1 : การตั้งเป้า Net zero เร็วขึ้น 15 ปี ของภาครัฐ จะช่วยสนับสนุนให้ภาคเอกชนไทยปรับตัวได้ เท่าทันกับจังหวะก้าวของโลก

จำนวนประเทศในโลกที่ตั้งเป้าหมาย Net zero ตามปีต่างๆ (ข้อมูล ณ ก.ย. 2025)

ที่มา : การวิเคราะห์โดย SCB EIC จากข้อมูลของ Net zero tracker

นโยบาย Net zero 2050 จะทำให้อุตสาหกรรมที่ตอบโจทย์การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเติบโต จากความต้องการใช้สินค้าและบริการที่จะเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็น 1) กลุ่มอุตสาหกรรมที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานของพลังงานหมุนเวียนและพลังงานสะอาด เช่น โรงไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ แผงโซลาร์ 2) กลุ่มอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการยกระดับประสิทธิภาพการใช้พลังงาน อาทิ ธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ 3) กลุ่มอุตสาหกรรมที่อยู่ในห่วงโซ่อุปทานของรถไฟฟ้า เช่น ผู้ผลิตรถยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่ สถานีชาร์จ 4) กลุ่มอุตสาหกรรมจัดการของเสีย อาทิ ธุรกิจรีไซเคิล ธุรกิจจัดการขยะและน้ำเสีย 5) กลุ่มอุตสาหกรรมวัสดุฐานชีวภาพ เช่น พลาสติกชีวภาพ 6) กลุ่มอุตสาหกรรมเชื้อเพลิงคาร์บอนต่ำ เช่น ไฮโดรเจน เชื้อเพลิงอากาศยานยั่งยืน (Sustainable Aviation Fuel) และ 7) กลุ่มอุตสาหกรรมเทคโนโลยีการดักจับและกักเก็บคาร์บอน (Carbon Capture and Storage หรือ CCS) โดยกลุ่มอุตสาหกรรมเหล่านี้ส่วนใหญ่ จัดอยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย New S-Curve ที่รัฐบาลไทยกำลังให้การส่งเสริมอยู่แล้ว ทั้งในส่วนของผู้ผลิตและผู้บริโภค ตัวอย่างเช่น โรงงานผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนและผลิตรถยนต์ไฟฟ้าจะได้รับยกเว้นภาษีนิติบุคคลเป็นระยะเวลา 8 ปี หรือผู้ซื้อรถไฟฟ้าจะได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาล 50,000 – 100,000 บาท เป็นต้น

แต่ในทางตรงกันข้าม อุตสาหกรรมที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูง จะต้องเผชิญกับแรงกดดันจากในประเทศให้เปลี่ยนผ่านไปสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำเร็วขึ้นกว่าเดิม 15 ปี ก่อนประกาศนโยบาย Net zero 2050 ภาคอุตสาหกรรมไทยก็เผชิญแรงกดดันจากคู่ค้าในตลาดโลกให้บรรลุเป้าหมาย Net zero เร็วกว่าเป้าประเทศ 15 ปีอยู่แล้ว ซึ่งนโยบาย Net zero 2050 จะเพิ่มแรงกดดันจากฝั่งในประเทศ โดยมาตรการต่าง ๆ ที่ภาครัฐจะเร่งทยอยออกมา เช่น การตั้งเป้าหมายรับซื้อพลังงานหมุนเวียน การเก็บภาษีคาร์บอน และการบังคับใช้ระบบการซื้อขายสิทธิในการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (Emission Trading System : ETS) จะสร้างแรงกดดันให้อุตสาหกรรมที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงต้องเร่งปรับตัวเร็วขึ้นกว่าเดิม 15 ปี ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมน้ำมันและก๊าซ, โรงไฟฟ้าจากเชื้อเพลิง

ฟอสซิล, เคมีภัณฑ์, วัสดุก่อสร้าง (เหล็ก ซีเมนต์), อะลูมิเนียม, ขนส่ง และรถยนต์สันดาปภายใน (รถน้ำมัน) โดยอุตสาหกรรมเหล่านี้ จะยังสามารถเติบโตได้ หากสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับแนวทางในการมุ่งสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ ทั้งนี้ ในปัจจุบันบริษัทขนาดใหญ่ต่าง ๆ ในไทยได้มีความพยายามในการปรับตัวบ้างแล้ว ตัวอย่างเช่น บริษัท กัลฟ์ ดีเวลลอปเม้นท์ ผู้ผลิตไฟฟ้ารายใหญ่ในไทย มีการตั้งเป้าบรรลุ Net zero 2050 หรือแม้แต่กลุ่ม ปตท. ก็ได้มีการประกาศเป้าหมาย Net zero 2050 เช่นเดียวกัน โดยได้มีแนวทางในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนและเริ่มดำเนินการไปบ้างแล้ว ดังนั้น โจทย์ต่อไปคือการเร่งผลักดันให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและเล็กต้องปรับตัวเพื่อเดินหน้าเข้าสู่เป้าหมายได้เร็วขึ้นพร้อม ๆ กันด้วย

ผู้ประกอบการต้องเริ่มลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกระบวนการดำเนินธุรกิจอย่างจริงจัง พร้อมทั้งแสวงหาโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ จากเป้าหมาย Net zero 2050 แรงกดดันจากทั้งในและต่างประเทศ

ส่งผลให้การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกกลายเป็นภารกิจที่หลีกเลี่ยงไม่ได้สำหรับธุรกิจที่ต้องการเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาว โดยผู้ประกอบการสามารถเริ่มต้นได้ผ่านการดำเนินการ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1) ประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กร ขั้นตอนนี้จะทำให้ผู้ประกอบการทราบว่าต้องลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกิจกรรมไหนในการดำเนินธุรกิจ **2) ตั้งเป้าหมายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กร** ให้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติหรือมาตรฐานของอุตสาหกรรม โดยมาตรฐาน SBTi (Science Based Targets initiatives) เป็นมาตรฐานการตั้งเป้าหมาย Net zero ที่มีการใช้อย่างแพร่หลายในระดับสากล **3) ค้นหาเทคโนโลยีและกลยุทธ์ที่จะช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก** โดยต้องประเมินความคุ้มค่าและความเป็นไปได้ในการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ **4) ดำเนินการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก** ผ่านการสร้างกลไกในองค์กรที่จะช่วยให้การดำเนินการตามแผนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกบรรลุผล เช่น การกำหนดค่าตอบแทนของผู้บริหารให้ยึดโยงกับผลการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กร และ **5) ติดตาม ประเมินและรายงานผลการดำเนินงานต่อสาธารณะ** เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้ทราบถึงความคืบหน้าในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ผู้ประกอบการควรแสวงหาโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ ไม่ว่าจะเป็นการมองหาโอกาสเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในห่วงโซ่อุปทานของ 7 กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีโอกาสเติบโตมากขึ้น ดังที่กล่าวไปตอนต้น หรือการใช้ประโยชน์จากแหล่งเงินทุนสีเขียว (Green finance) หรือเงินทุนเพื่อการเปลี่ยนผ่าน (Transition finance) เพื่อสร้างสินค้าและบริการใหม่ ๆ ที่ตอบสนองต่อระบบเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ เช่น การผลิตสินค้าเกษตรคาร์บอนต่ำ หรือ โรงแรมสีเขียว เป็นต้น

ในขณะเดียวกัน ภาครัฐต้องเร่งออกมาตรการสนับสนุนที่เป็นรูปธรรม เพื่อผลักดันให้ภาคธุรกิจและครัวเรือนปรับตัวกิจกรรมสู่เส้นทางลดคาร์บอน โดยมาตรการภาครัฐจะเป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยให้การเปลี่ยนผ่านที่ต้องใช้ระยะเวลาและต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจของทุกภาคส่วน สามารถสัมฤทธิ์ผลได้ในที่สุด ซึ่งมาตรการสนับสนุนสามารถแบ่งออกได้เป็นสองส่วน ส่วนแรก คือ การออกมาตรการสร้างแรงจูงใจสำหรับผู้ประกอบการและผู้บริโภคที่มีความพร้อมด้านทรัพยากรแต่ขาดแรงจูงใจในการ

ปรับตัว ตัวอย่างเช่น การเพิ่มเป้าหมายการรับซื้อไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน การลดการรับซื้อไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงฟอสซิล การมอบสิทธิประโยชน์ทางภาษีให้กับอุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่หันมาใช้พลังงานหมุนเวียนทดแทนการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล เป็นต้น **ส่วนที่สอง** คือ การออกมาตรการช่วยเหลือสำหรับ **ผู้ประกอบการหรือผู้บริโภคที่ขาดทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการปรับตัว** เช่น การให้องค์ความรู้ การสนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำสำหรับผู้ประกอบการที่ขาดแคลนเงินลงทุน หรือการสนับสนุนเงินทุนแก่กลุ่มผู้มีรายได้น้อย เพื่อนำไปปรับปรุงบ้านพักให้สามารถประหยัดการใช้พลังงานมากขึ้น เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป นโยบาย Net zero 2050 คือ ยุทธศาสตร์สำคัญที่จะช่วยรักษาความสามารถในการแข่งขันของเศรษฐกิจไทยในโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เพราะมาตรฐานคาร์บอนต่ำจะกลายเป็นเงื่อนไขสำคัญของการค้าโลกในอนาคต ประเทศและธุรกิจที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทันจะถูกกีดกันออกจากห่วงโซ่อุปทานและสูญเสียโอกาสทางเศรษฐกิจ ขณะที่ผู้ประกอบการที่เริ่มลงมือวันนี้จะได้เปรียบทั้งในด้านการเข้าถึงตลาดใหม่ แหล่งเงินทุนสีเขียว และการสร้างความยั่งยืนในระยะยาวในทางกลับกัน ผู้ที่รออาจต้องเผชิญต้นทุนการปรับตัวที่สูงขึ้นและความเสี่ยงในการถูกทิ้งไว้ข้างหลัง ดังนั้น การบรรลุ Net zero 2050 จึงไม่ใช่แค่เป้าหมายของภาครัฐ แต่เป็น “เกมใหม่” ที่ทุกภาคส่วนต้องร่วมกันเล่น โดยภาครัฐต้องเร่งออกมาตรการสนับสนุนที่ชัดเจนและครอบคลุม เพื่อเร่งการเปลี่ยนผ่านและไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ขณะที่ภาคธุรกิจต้องมองการลดคาร์บอนเป็นกลยุทธ์หลัก ไม่ใช่เพียงเรื่องภาพลักษณ์ เพราะในโลกอนาคต ผู้ที่ปรับตัวได้ก่อนจะเป็นผู้ชนะในเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำอย่างแท้จริง

บทวิเคราะห์โดย... <https://www.scbeic.com/th/detail/product/Net-zero-2050-011025>

Disclaimer: This article is made by The Siam Commercial Bank ("SCB") for the purpose of providing information and analysis only. Any information and analysis herein are collected and referred from public sources which may include economic information, marketing information or any reliable information prior to the date of this document. SCB makes no representation or warranty as to the accuracy, completeness and up-to-dateness of such information and SCB has no responsibility to verify or to proceed any action to make such information to be accurate, complete, and up-to-date in any respect. The information contained herein is not intended to provide legal, financial or tax advice or any other advice, and it shall not be relied or referred upon proceeding any transaction. In addition, SCB shall not be liable for any damages arising from the use of information contained herein in any respect.

ผู้เชี่ยวชาญวิเคราะห์

ดร.เกียรติศักดิ์ คำสี (kattisak.kumse@scb.co.th)

นักวิเคราะห์อาวุโส

INDUSTRY ANALYSIS

ดร.ยรรยง ไทยเจริญ

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร สายงานวิจัยเศรษฐกิจและความยั่งยืน ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ (SCB EIC)

ปราณีดา ศยามานนท์

ผู้อำนวยการ ฝ่ายบริหารฝ่าย Industry Analysis

ดร.เกียรติศักดิ์ คำสี

นักวิเคราะห์อาวุโส

จิรวุฒิ อัมรัตน์

นักวิเคราะห์อาวุโส

ท่านพึงพอใจต่อบทวิเคราะห์นี้เพียงใด?

ความเห็นของท่าน สำคัญกับเรา

ร่วมตอบแบบสอบถาม 7 ข้อ
เพื่อนำไปพัฒนามาตรวิเคราะห์ของ
SCB EIC ต่อไป

คลิกเพื่อทำ
แบบสอบถาม

“Economic and business
intelligence for effective
decision making”

ECONOMIC INTELLIGENCE CENTER

ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและธุรกิจ ธนาคารไทยพาณิชย์

เจาะลึก

สถานการณ์เศรษฐกิจ

เกาะติด

การเปลี่ยนแปลงที่ส่งผล
ต่อภาคธุรกิจ

อัปเดต

ประเด็นร้อนที่ไม่ควรพลาด

Stay connected

Find us at

@scbeic |

www.scbeic.com